

C h o k o l a d e.

Forbrugsmæssige virkninger: Forbruget af kakaobønner (inkl. kakaosmør omregnet til kakaobønner) udgjorde i 1937 ca. 4 830 tons, i 1938 ca. 5 430 tons og i 1939 ca. 6 100 tons. Da der før krigen praktisk talt ikke eksporteredes dansk chokolade, svarer de anførte tal til forbruget af kakaobønner til fremstilling af chokolade for hjemmemarkedet.

Med hensyn til forbruget efter krigen skal man oplyse, at der i tiden fra 1. oktober 1945 og indtil chokoladerationeringens indførelse den 1. april 1948 til hjemmemarkedets forbrug er anvendt ialt ca. 9 100 tons kakaobønner svarende til et årligt gennemsnit på ca. 3 650 tons. Fra rationeringens ikrafttræden den 1. april 1948 og indtil udgangen af april kvartal 1949 er der anvendt ialt ca. 2 500 tons kakaobønner svarende til et årligt gennemsnit på ca. 2 000 tons. Baserer man det rationerede forbrug på 8 rationeringsmærker årlig under hensyn til det pr. 15. juli d. å. frigivne mærke, må der regnes med et årligt forbrug under rationeringen på knapt 3 000 tons kakaobønner.

Før chokoladerationeringens indførelse var det særdeles vanskeligt for den almindelige forbruger at købe chokolade, selvom produktionen dengang, som det fremgår af foranstående, var væsentlig større end senerehen under rationeringsperioden. Dette forhold i forbindelse med den omstændighed, at forbrugerne under rationeringen har udnyttet de hidtil frigivne rationeringsmærker fuldtud, indicerer, at en eventuel ophævelse af rationeringen vil medføre en ikke uvæsentlig forøgelse af efterspørgslen efter chokolade, hvilket man må antage navnlig vil blive tilfældet i den første tid efter rationeringens bortfald.

Forbruget før krigen svarede til ca. 5 500 tons kakaobønner, og branchen synes at være af den opfattelse, at forbruget, såfremt rationeringen ophæves, vil stige til ca. 6 500 tons årlig. Såfremt man forudsætter en forøgelse af forbruget til førkrigniveauet (ca. 5 500 tons kakaobønner) + 10 pct. under hensyn til befolkningstilvæksten, ialt ca. 6 000 tons, vil dette betyde et årligt merforbrug af kakaobønner på 3 000 tons i forhold til det nugældende forbrug (8 mærker årligt = ca. 3 000 tons kakaobønner).

Med de gældende priser (detailpris ca. 24 kr. pr. kg chokolade) vil dette merforbrug medføre en merudgift for forbrugerne på ca. 112 mill. kr., idet 1 000 tons kakaobønner svarer til ca. 1 550 tons færdig chokolade. En udgiftsforøgelse på denne post af en sådan størrelsesorden vil dog ikke være realistisk at lægge til grund, idet man må tage i betragtning, at den gældende detailpris på 24 kr. pr. kg fremkommer med anvendelse af tidligere indkøbte kakaobønner, der har kostet næsten dobbelt så meget som den pris, hvortil kakaobønner har kunnet indkøbes i de senere måneder. Såfremt man regner med, at den gældende detailpris på ca. 24 kr. pr. kg som følge af fald i prisen på kakaobønner og den heraf følgende nedgang i chokoladeafgiften vil falde betydeligt, f. eks. til omkring 16 kr. pr. kg, når de indenlandske priser har tilpasset sig den lavere kakaobønnepris — hvilket man må antage vil ske i løbet af nogle få måneder —, vil merudgiften for forbrugerne andrage ca. 35 mill. kr. årlig.

Valutamæssige virkninger: Importprisen på kakaobønner andrager for tiden ca. 2,40 kr. pr. kg cif, og en ophævelse af chokoladerationeringen vil derfor under forudsætning af, at forbruget forøges til de anførte ca. 6 000 tons kakaobønner, skønmæssigt medføre en årlig merudgift i udenlandsk valuta på ca. 7,2 mill. kr. til kakaobønner.

Denne valutamerudgift er beregnet i forhold til den valutaudgift til kakaobønner, der med de gældende priser vil være nødvendig under forudsætning af, at rationeringsordningen med 8 mærker årlig opretholdes. Merudgiften vil formentlig kunne dækkes i sterling eller fr. frcs.; markedet er dog for tiden stramt for kakaobønner fra disse områder, og man må regne med stigende priser, indtil den nye høst kommer frem i januar—februar